Dziękuję

MAGAZYN CENTRUM OPATRZNOSCI BOŻEJ
Numer 4(74)/2026

Świątynia na pokolenia

Dziesięć lat w ramionach Opatrzności

W służbie Bogu i ludziom

Drodzy Przyjaciele Świątyni Opatrzności Bożej!

Gdy wspominam mijający rok, moje serce rozpala jedna myśl: „Mam za co dziękować". Jesteście prawdziwą siłą tego miejsca – wspólnotą serc, która potrafi trwać razem na modlitwie, wyrażać wdzięczność i ufać Opatrzności w każdych okolicznościach.

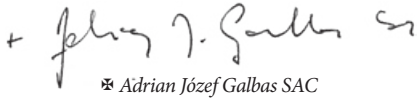
Z wielkim wzruszeniem wspominam nasze spotkania podczas tegorocznych uroczystości – zwłaszcza czerwcowego Święta Dziękczynienia oraz podniosłych, listopadowych obchodów Narodowego Święta Niepodległości. To ostatnie nabrało w tym roku szczególnego znaczenia, bo oprócz odzyskania wolności celebrowaliśmy także jubileusz dziesięciolecia otwarcia drzwi wilanowskiej Świątyni dla wszystkich potrzebujących Bożej opieki. W ciągu tej dekady surowe mury na dobre nasiąkły Waszą modlitwą. Wymownym znakiem zaangażowania wiernych w budowę naszej wspólnoty stała się czwarta już złota kula dziękczynna, która zawisła pod krzyżem na kopule i kryje w sobie tysiące próśb oraz podziękowań, zapisanych jako świadectwo żywej wiary dla przyszłych pokoleń. Bóg wszystkie te intencje zna i żadnej nie pozostawi bez odpowiedzi.

Gorąco zachęcam Was do udziału w Mszy świętej dziękczynnej za dar rodziny, którą odprawimy 26 grudnia. Zaproszenie kieruję zwłaszcza do małżonków, którzy w tym roku obchodzą okrągłe rocznice sakramentu małżeństwa. Wasza wierność i miłość to wspaniała Ewangelia pisana codzienną troską o siebie i bliskich. Pozwólcie nam się cieszyć i modlić razem z Wami. Przybądźcie tego dnia z dziećmi i wnukami.

Świątynia już zachwyca dzięki Waszemu duchowemu i materialnemu wsparciu, przed nami jednak wciąż wielkie dzieło jej upiększania i wykończenia sakralnego wnętrza. Pokornie proszę Was o modlitwę w intencji tych prac. Polecamy wszystkich Darczyńców i Przyjaciół w każdą niedzielę podczas sumy o godzinie 12.00 oraz podczas czwartkowych nabożeństw do Bożej Opatrzności.

Niech nasz Zbawiciel przyniesie Waszym sercom i rodzinom głęboki pokój, a Boża Opatrzność nieustannie czuwa nad każdym Waszym krokiem.

Z serca błogosławię

✠ *Adrian Józef Galbas SAC*
Arcybiskup Metropolita Warszawski

DRODZY DARCZYŃCY!

W zadumie nad tajemnicą Bożego Narodzenia oczekujemy na tę Świętą Noc. Pragniemy życzyć Wam, aby Dziecię Jezus napełniło Wasze serca niezachwianą nadzieją, miłością i głębokim pokojem. Niech świąteczne dni staną się czasem prawdziwego wytchnienia, ciepła rodzinnych spotkań i radości płynącej z wiary, że w żadnej chwili naszego życia nie jesteśmy sami.

Dziękujemy za Waszą nieustanną obecność, modlitwę i każde dobro wspierające wznoszenie Wotum Narodu. Życzymy Wam obfitości łask Bożej Opatrzności na każdy dzień nadchodzącego nowego roku.

Redakcja magazynu „Dziękuję"

Świątynia na pokolenia

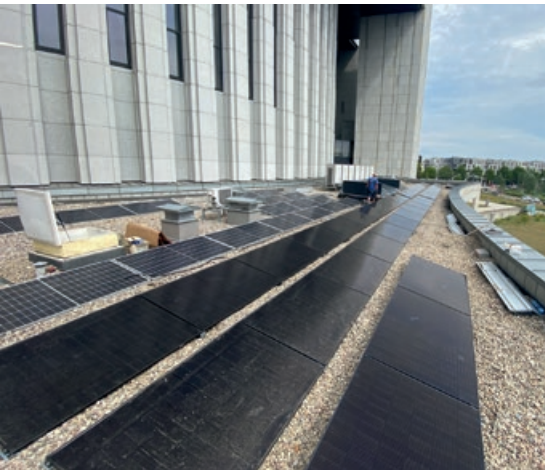
Rok 2026 w wilanowskiej Świątyni zapisał się jako czas intensywnej pracy nad bezpieczeństwem budynku po 10 latach użytkowania, zmniejszeniem kosztów utrzymania oraz utrwalaniem pamięci o tych, którzy tworzą Wotum Narodu.

Każdy kolejny krok – choć często niewidoczny na pierwszy rzut oka – sprawia, że Świątynia Opatrzności Bożej staje się miejscem coraz bezpieczniejszym, bardziej funkcjonalnym, tworzonym z myślą o przyszłych pokoleniach, którym będzie służyć.

Kiedy wchodzimy do rozświetlonego wnętrza, zachwycają nas monumentalna przestrzeń, głęboka cisza sprzyjająca modlitwie oraz wysokiej klasy sztuka, która kieruje naszą uwagę zawsze na *sacrum*, na Tego, który jest tu najważniejszy. Za tym pięknem kryje się jednak ogromne zaplecze inżynieryjne i techniczne, które wymaga nieustannej kontroli, odpowiedzialnego zarządzania oraz patrzenia w przyszłość.

Największym wyzwaniem ostatnich miesięcy było sfinalizowanie specjalistycznych przeglądów oraz przeprowadzenie konserwacji instalacji technicznych odpowiadających za bezpieczeństwo obiektu. W kościele o kubaturze sięgającej 122 tysięcy metrów sześciennych i wysokości 75 metrów systemy przeciwpożarowe, wentylacyjne, zasilania awaryjnego czy automatyki budynkowej muszą być regularnie nadzorowane przez ekspertów. Prace te są kluczowe zwłaszcza ze względu na odbywające się co roku w Świątyni wielkie wydarzenia religijne i patriotyczne – takie jak Święto Dziękczynienia czy obchody Narodowego Święta Niepodległości – kiedy to wilanowskie wnętrze gromadzi tysiące pielgrzymów z Polski i całego świata. Zapewnienie każdemu poczucia pełnego bezpieczeństwa i komfortu modlitwy jest naszym bezwzględnym priorytetem.

Ważnym przedsięwzięciem było zakończenie na początku września prac na dachu zakrystii związanych z rozbudową instalacji fotowoltaicznej. Przed nami kolejny etap wdrażania nowoczesnych technologii, który obejmie część przestrzeni parkingu.

Wykorzystanie odnawialnych źródeł energii ma dziś dla całego kompleksu Świątyni istotne znaczenie, koszty ogrzewania i energii należą bowiem do najpoważniejszych części budżetu Centrum Opatrzności Bożej. Odpowiedzialne gospodarowanie powierzonymi przez Darczyńców środkami to nie tylko rozwaga przy bieżących wydatkach, ale przede wszystkim stałe obniżanie kosztów utrzymania oraz eksploatacji tak ogromnego budynku. Dzięki energii ze słońca możemy znaczną część pieniędzy przekierować bezpośrednio na artystyczne wykończenie przestrzeni sakralnej oraz dzieła duszpasterskie.

Równolegle trwają zaawansowane prace w kolejnej strefie Alei Darczyńców, przy Panteonie Wielkich Polaków, w dolnej części Świątyni. To miejsce o wyjątkowej wymowie symbolicznej. Za każdą tablicą kryją się konkretny człowiek, konkretna rodzina, wspólnota parafialna czy konkretne zgromadzenie zakonne – oraz ich intencje dziękczynne czy błagalne. Aleja Darczyńców to trwałe świadectwo pamięci o tych, bez których wzniesienie Wotum Narodu nigdy nie byłoby możliwe. Ich imiona i nazwiska splatają się tu z losami wybitnych mężów stanu spoczywających tuż obok.

Ze względu na to, że przestrzeń dotychczasowych kolumn wypełniła się całkowicie, w nowej części Alei na ścianach zostanie umieszczonych kilkaset marmurowych tablic, które utrwalą dla przyszłych pokoleń ofiarność kolejnych przyjaciół wilanowskiego Wotum.

– Wszystkie te działania tworzą fundament pod dalszy rozwój Świątyni. W następnych latach nasza uwaga i wysiłki skoncentrują się wokół przygotowań do Jubileuszu Odkupienia, przypadającego na rok 2033, czyli dwa tysiące lat od męki, śmierci i zmartwychwstania Chrystusa – mówi ks. Sławomir Nowakowski, prezes zarządu Centrum Opatrzności Bożej.

Wielokrotnie powtarzał metropolita warszawski abp Adrian Galbas SAC, Świątynia nie może zatrzymać się w obecnym stanie, naszym celem jest jej upiększanie. Pragniemy, aby do czasu wspomnianych wielkich obchodów wystrój sakralny w znaczącym stopniu zbliżył się do wyrazu artystycznego założonego w przyjętym przez nas programie ideowym. Z początkiem 2027 roku przedstawimy szczegółowy plan prac w Świątyni na najbliższe miesiące. Równolegle zadbamy o rozwój niezbędnej infrastruktury, aby jeszcze lepiej służyła pielgrzymom, tworząc ze Świątyni przyjazne miejsce spotkania, modlitwy i wytchnienia – dodaje prezes zarządu Centrum Opatrzności Bożej.

ZOSTAW SWÓJ ŚLAD DLA PRZYSZŁYCH POKOLEŃ

Utrwal swoje intencje, upamiętnij bliskich lub podziękuj za otrzymane łaski w wyjątkowym miejscu narodowej pamięci i modlitwy. Marmurowa tablica w Alei Darczyńców przy Panteonie Wielkich Polaków to piękny znak wdzięczności Opatrzności Bożej oraz świadectwo wiary dla przyszłych pokoleń. Informacje na temat rezerwacji tablic upamiętniających: Biuro Centrum Opatrzności Bożej, tel.: 22 201 97 12, e-mail: **biuro@centrumopatrznosci.pl.** Więcej informacji na stronie: **www.centrumopatrznosci.pl/tablice/**

Dziesięć lat w ramionach Opatrzności

Dokładnie dekadę po tym, jak 11 listopada 2016 roku drzwi Świątyni Opatrzności Bożej po raz pierwszy szeroko otworzyły się dla wiernych, Polacy z kraju i ze świata ponownie zjednoczyli się na modlitwie dziękczynnej w Wotum Narodu.

W wilanowskich murach w Narodowe Święto Niepodległości spotkali się przedstawiciele najwyższych władz państwowych i samorządowych, duchowieństwo, delegacje Wojska Polskiego, kombatanci, którzy w trudnych momentach dziejowych ponosili ofiarę za wolność Ojczyzny, harcerze, rodacy reprezentujący środowiska polonijne oraz wielu wiernych i przyjaciół ze Wspólnoty Darczyńców *Providentia Dei* z wszystkich zakątków Polski i z zagranicy.

Centralnym punktem świętowania była uroczysta Eucharystia o godzinie 9.00. Mszy św. w intencji Ojczyzny przewodniczył arcybiskup Adrian Józef Galbas SAC, a poruszającą homilię wygłosił biskup polowy Wojska Polskiego Wiesław Lechowicz. Kaznodzieja przypomniał o odpowiedzialności za dar wolności, która wymaga prawości sumień, wzajemnego szacunku oraz budowania mostów jedności ponad wszelkimi podziałami.

Niezwykle podniosłym momentem przed rozpoczęciem liturgii było zapalenie historycznej Świecy Niepodległości przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Karola Nawrockiego. Płomień daru ofiarowanego Warszawie w 1867 roku przez papieża Piusa IX z życzeniem, by zapłonął dopiero w wolnej Polsce, rozbłysnął w Wilanowie jako żywe świadectwo Bożej opieki nad naszymi dziejami oraz znak wdzięczności wobec pokoleń, które poświęciły wszystko dla niepodległego bytu Rzeczypospolitej.

W czasie porannej Eucharystii oraz Mszy św. w południe tradycyjnie w koszu przy ołtarzu zostały złożone intencje dziękczynne za wolność Ojczyzny oraz prośby czcicieli Opatrzności Bożej. Był to także niezwykły czas modlitwy za wspólnotę skupioną wokół Wotum Narodu, z prośbą o kontynuację tego dzieła przez następne pokolenia.

Z okazji 10. rocznicy otwarcia wrót Świątyni dokonano jeszcze jednego ważnego aktu. Pod krzyżem na kopule, na wysokości ponad 70 metrów, zawisła czwarta złota kula dziękczynna, zawierająca 182 tys. intencji, próśb o Bożą opiekę oraz aktów dziękczynienia i zawierzenia nadesłanych przez wiernych w latach 2022–2026.

Zwieńczeniem jubileuszowego dnia była wieczorna Eucharystia o symbolicznej godzinie 19.18. W tej samej chwili w tysiącach domów zajaśniały miniatury Świecy Niepodległości, a polskie rodziny zebrały się przy ich blasku, by wspólnie odmówić Akt Dziękczynienia Polski w intencji Ojczyzny.

Pudełko z intencjami w kuli dziękczynnej pod krzyżem Świątyni.

Sztafeta wrażliwych serc

Jubileusz dziesięciolecia obecności wiernych w Świątyni to przede wszystkim święto cichych budowniczych, którzy w Wotum Narodu widzą cząstkę własnego życia i domowej historii oraz duchowy testament przekazywany dzieciom i wnukom. Dziękujemy za Wasze świadectwa.

Z listów i wspomnień, które nieustannie napływają do biura Centrum Opatrzności Bożej, wyłania się obraz niezwykłej, wielopokoleniowej sztafety wiary. Dla Darczyńców wilanowska budowla nigdy nie była wyłącznie przedsięwzięciem architektonicznym, ale żywym pomnikiem dziękczynienia, wznoszonym wspólnie przez dziadków, rodziców, dzieci i wnuki. Często słyszymy w bezpośrednich rozmowach lub czytamy w korespondencji, jak wielkie znaczenie dla przyjaciół Świątyni mają zmiany wprowadzone w minionej dekadzie. Monumentalna rzeźba Chrystusa Zmartwychwstałego na złocistym pasie w centralnej części ściany ołtarzowej nadała wnętrzu głęboką wymowę teologiczną – przypomina każdemu wchodzącemu, że Bóg przeprowadza nas przez wszelkie ciemności do życia. Udostępnienie Kaplicy Najświętszego Sakramentu i Kaplicy Maryjnej stworzyło w sercu potężnej budowli intymną przestrzeń osobistego zawierzenia. Dla seniorów i chorych, którzy nie mogą osobiście dotrzeć do Świątyni, codzienne transmisje internetowe i telewizyjne stały się oknem na wilanowski ołtarz.

Wielu wiernych w swoich listach dzieli się z nami zachwytem nad metamorfozą, która dokonała się na ich oczach w ciągu ostatniej dekady. Jan Macnar zwraca uwagę na przemianę tego miejsca: „Pierwszy raz byliśmy w Świątyni Opatrzności Bożej, gdy Msza św. była sprawowana w podziemiach – wielkie przeżycie, którego nie da się opisać! Kolejnym razem byliśmy w 2019 roku. Plac wokół Świątyni zmienił się tak, że nie mogłem go poznać, wnętrze również było wykończone. Jestem bardzo zadowolony, że moje skromne cegiełki upiększają ten kościół. Codziennie modlę się «Różańcem świętych – nie jesteś sam» i dziękuję Opatrzności za wszystko. Gdy byłem pierwszy raz w tej okolicy, wokół placu budowy były pola i łąki. Obecnie wyrosło wiele bloków, a Świątynia leży w środku, jakby była prawdziwym sercem tego osiedla".

Wśród licznych poruszających historii szczególne miejsce zajmuje świadectwo Michała Józefa Sierszyńskiego z Taczalina. Jego ojciec, śp. Tadeusz Sierszyński, był jednym z tych cichych budowniczych, którzy przez całe lata wznosili mury Świątyni swoimi regularnymi modlitwami i ofiarami. Pan Michał, dziś członek Wspólnoty *Providentia Dei*, wyznał: „Mojego ojca uszczęśliwiała myśl, że będzie mógł zobaczyć kiedyś gotową Świątynię Opatrzności Bożej. Jeszcze za jego życia planowaliśmy pojechać razem

do Warszawy, na Mszę Świętą z okazji otwarcia Świątyni. Niestety wypadek i choroba zniweczyły to marzenie. Zmarł w Wielkanoc 2017 roku, z modlitwą na ustach i wpatrzony w krzyż. Zostawił mi jednak duchowy testament. Choć nigdy mnie o to nie prosił, od 2016 roku z dumą kontynuuję jego dzieło. Wspieram wykończenie sanktuarium materialnie i duchowo, w imieniu swoim i mojego kochanego taty, dziękując za wszystkie łaski dla naszej rodziny i Ojczyzny".

Gdy rodzice zaszczepiają miłość do Boga i Ojczyzny, dzieci chętnie podejmują ich trud, by dzieło wdzięczności nie zostało przerwane. Poczucie obowiązku wobec przodków powraca w nadesłanych wspomnieniach nieustannie. Stanisława Okoń, należąca do grona naszych sędziwych Darczyńców, dziękuje Bogu, że doczekała otwarcia Świątyni.

„Jestem już wiekową osobą (80+), wspierającą budowę Świątyni Opatrzności Bożej. Czynię to z pełnym przekonaniem, że jest to mój obowiązek jako Polki. Ponadto przyrzekłam to moim rodzicom, którzy czekali, kiedy budowa stanie się faktem. Niestety, nie doczekali, ale ja – tak. Bogu niech będą dzięki!" – napisała pani Stanisława.

W podobnym tonie o wielkim długu pamięci wypowiada się Marian Drożdż

– żołnierz września 1939 roku, świadek ponad wieku polskiej historii: „Świątynia Opatrzności Bożej buduje się już 10 lat, razem z moim przemijaniem, już uskładanych 106 lat mojego życia. Od daty wbudowania kamienia węgielnego, poświęconego przez kard. Józefa Glempa, postanowiłem trwać z moją fundacją pomocową do końca życia. Wspieram tę budowę co miesiąc skromnym datkiem z mojego emerytalnego świadczenia, z dodatkiem modlitwy. Utrzymuję tę fundację z dumą jako kombatant wojenny, który uczestniczył w wojnie obronnej we wrześniu 1939 roku, oraz jako żołnierz AK. Budującą się Świątynię zwiedzałem tylko raz w życiu, w 2018 roku".

Dla ludzi, którzy przeszli przez piekło wojny, wzniesienie wilanowskiego Wotum to spełnienie narodowego ślubu wolności. Wśród nadesłanych listów znalazły się również przejmujące wspomnienia rodziny z Warmii, w której pamięć o Warszawie i Powstaniu Warszawskim trwa nieprzerwanie od dziesięcioleci: „Śledzimy wszelkie prace wykończeniowe we wnętrzu Świątyni. Szczególną pamięcią darzymy zacnych ludzi tam pochowanych, których wcześniej znaliśmy osobiście. W szczególności ks. Jana Twardowskiego, który pobłogosławił nasze małżeństwo w kościele sióstr wizytek w 1974 roku. Łączą nas bliskie rodzinne kontakty z ks. prof. Tomaszem Stępniem, wychowankiem naszego wujka, śp. ks. prof. Bogusława. Obaj przez wiele lat propagowali ideę budowy i istnienia w Warszawie Świątyni Opatrzności Bożej. Dziś my na Świętej Warmii, jako dzieci uczestników wojny i Powstania Warszawskiego, zawsze pamiętamy o stolicy – w sercu i w modlitwie".

Oby także kolejne pokolenia odkryły w wilanowskiej Świątyni swoje miejsce dziękczynienia i zawierzenia Bożej Opatrzności.

W służbie Bogu i ludziom

Aby wielkie Wotum Narodu mogło się rozwijać na chwałę Bożą i służyć ludziom, potrzeba połączenia trzech elementów: duszpasterskiej troski, wiedzy inżynieryjno-budowlanej oraz rzetelnego planownia.

Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch. Zespół pracujący przy dziele Świątyni Opatrzności Bożej prowadzą obecnie proboszcz i budowniczy, doświadczony ekonom zakonny oraz sprawny menedżer. Wszyscy mają świadomość, że wilanowskie Wotum ma być przede wszystkim przestrzenią spotkania: człowieka z miłosiernym Bogiem i ludzi między sobą.

Pochodzący z Warki prezes Centrum Opatrzności Bożej – ks. dr Sławomir Nowakowski – od ponad 20 lat odpowiada za sprawy budowy świątyń w archidiecezji warszawskiej. Znał więc Wilanów, zanim jeszcze stanęły tu potężne pylony. Zna też zapach świeżej zaprawy, specyfikę przetargów i wie, ile wysiłku kosztuje każda inwestycja. Ponadto od dwóch dekad jest proboszczem dużej stołecznej parafii Zesłania Ducha Świętego.

– Wznoszenie murów ma sens tylko wtedy, gdy tworzy się przestrzeń dla żywego człowieka – podkreśla. – Świątynia Opatrzności Bożej jest Wotum Narodu, ale staje się nim w pełni dopiero wtedy, gdy rozbrzmiewa modlitwą, gdy ludzie klękają tu do spowiedzi, odnajdują pokój serca i na nowo uczą się mówić Bogu: „Dziękuję i zawierzam". Obejmując to zadanie, czujemy ogromny dług wdzięczności wobec naszych poprzedników i wszystkich budowniczych. Naszą misją jest dbać o to, by to miejsce nigdy nie stało się jedynie pamiątką historii czy architektonicznym pomnikiem, lecz zawsze było tętniącą życiem przestrzenią dziękczynienia Bogu, w której każdy pielgrzym doświadcza, że nie jest sam.

Przed nowym zarządem Centrum Opatrzności Bożej stoją ogromne wyzwania, w tym zwłaszcza przygotowanie Świątyni na poświęcenie i na nadzwyczajny Jubileusz Odkupienia w 2033 roku. Nie obawia się tego pochodzący z Elbląga ks. Piotr Hubert Jankowski, pallotyn. W jego osobie Wilanów zyskał kogoś, kto patrzy na świat oczyma św. Wincentego Pallottiego, który głosił, że apostolstwo to wspólne dzieło duchownych i świeckich. Wiceprezes Centrum Opatrzności Bożej formował grupy Zjednoczenia Apostolstwa Katolickiego w całej Polsce, był duszpasterzem powołań, zakładał szkołę średnią w Chełmnie nad Wisłą, pływał jako kapelan na statkach handlowych, przez 18 lat pełnił odpowiedzialną funkcję ekonoma i administratora pallotyńskiej

Prowincji Zwiastowania Pańskiego, zarządzał jej finansami i doglądał wielkich placów budowy. Od września br. stoi także na czele dużej wspólnoty pallotyńskiej w Częstochowie, czuwając nad Doliną Miłosierdzia.

– Prawdziwe przewodzenie wymaga przede wszystkim uważnego słuchania, wspólnego wyznaczania ewangelicznego kierunku i budowania odpowiedzialnego, zintegrowanego zespołu, w którym każdy czuje się częścią tej wielkiej Bożej sprawy – tłumaczy.

Trzecim filarem zarządu Centrum Opatrzności Bożej został Mirosław Załęski, wieloletni prezes giełdowej spółki informatycznej.

– Dzieło Świątyni to wielka odpowiedzialność za ludzi, którzy oddają mu swoje serce, czas i talenty. Za współpracowników, którzy na co dzień dbają o sprawne funkcjonowanie tego miejsca, aby mogło jak najlepiej służyć pielgrzymom. Moim zadaniem jest także troska o to, by środki przekazywane przez Darczyńców były wykorzystywane odpowiedzialnie, racjonalnie i bezpiecznie. Składają się na nie często ewangeliczne wdowie grosze, odejmowane od skromnej emerytury, dlatego mamy obowiązek zarządzać tym dobrem z najwyższą pokorą, absolutną przejrzystością i poczuciem odpowiedzialności przed Bogiem oraz ludźmi – deklaruje wiceprezes zarządu.

Na zdjęciu od lewej: Oleksandr Ovcharenko, Tomasz Sadowski, Karolina Rakowska, Mirosław Załęski, Alicja Karwowska, Anna Dunikowska, Piotr Derewońko, Anna Michałowska-Ciołecka, ks. Sławomir Nowakowski, Marta Puchowska, Jarosław Kobusz, Jadwiga Chustecka, Barbara Thomas, ks. Piotr Jankowski SAC, Barbara Fenrych, Janusz Ziental, Tomasz Gajownik, Konrad Kulita, Konrad Sochacki

INTENCJE WSPÓLNOTY DARCZYŃCÓW PROVIDENTIA DEI NA 2027 ROK

STYCZEŃ
Za Ojca Świętego, biskupów i kapłanów, aby – zanurzeni w modlitwie i umocnieni łaską Bożą – prowadzili powierzonych sobie ludzi drogami Ewangelii do zbawienia.

LUTY
Za osoby samotne, starsze i cierpiące, aby doświadczały ludzkiej życzliwości i potrzebnego wsparcia oraz pociechy z bliskości Boga.

MARZEC
Za cały Kościół – o ducha nawrócenia, aby czas Wielkiego Postu prowadził nas wszystkich do głębszej wiary, szczerej pokuty i odnowienia relacji z Bogiem.

KWIECIEŃ
Za poszukujących prawdy i sensu życia, aby spotkanie ze zmartwychwstałym Chrystusem rozjaśniło ich drogę i umocniło nadzieję.

MAJ
Za nasze parafie, aby były autentycznymi wspólnotami misyjnymi, które będą pociągać ludzi w każdym wieku do Boga.

CZERWIEC
Za dzieci i młodzież, aby wzrastając w mądrości, wierze i odpowiedzialności, odkrywały sens życia w Chrystusie.

LIPIEC
Za Darczyńców, wolontariuszy i przyjaciół Świątyni Opatrzności Bożej, aby Bóg nieustannie otaczał ich opieką i pokojem oraz wynagradzał im wszelkie dobro.

SIERPIEŃ
Za wszystkich Polaków, abyśmy odpowiedzialnie budowali przyszłość naszej Ojczyzny opartą na wartościach chrześcijańskich, wzajemnym szacunku i odpowiedzialności za dobro wspólne.

WRZESIEŃ
Za nauczycieli, wychowawców i duszpasterzy, aby swoim przykładem pomagali młodym wzrastać w prawdzie, odpowiedzialności i miłości.

PAŹDZIERNIK
O dary Ducha Świętego dla misjonarzy i Boże błogosławieństwo dla wszystkich dzieł misyjnych Kościoła, aby niezmienna Dobra Nowina mogła dotrzeć do każdego człowieka.

LISTOPAD
Za zmarłych Darczyńców Świątyni Opatrzności Bożej i wszystkich zmarłych, aby dostąpili pełni życia wiecznego i radości powrotu do domu Ojca.

GRUDZIEŃ
O zakończenie wojen, aby pokój, miłość i Boża obecność zapanowały na całym świecie, w każdym kraju, mieście i każdej rodzinie.

Z WIARĄ PRZEZ CAŁY ROK

Chrześcijańska droga nie jest samotną wędrówką.
Z ufnością zawierzajmy więc także intencje
Papieskiej Światowej Sieci Modlitwy na 2027 rok.

STYCZEŃ
O odkrycie mocy modlitwy. Módlmy się, aby wszyscy w Kościele odkryli moc modlitwy jako osobistego spotkania z Panem, które przemienia nasze serca i świat.

LUTY
Aby ci, którzy troszczą się o innych, doświadczali troski. Módlmy się, aby ci, którzy troszczą się o integralne zdrowie innych, otrzymywali potrzebne wsparcie oraz z cierpliwością, mądrością i męstwem otwierali drogi wewnętrznego uzdrowienia i nadziei.

MARZEC
O poszanowanie godności życia ludzkiego. Módlmy się, abyśmy – w kulturze skoncentrowanej na wydajności i natychmiastowych rezultatach – byli zdolni odkrywać i doceniać niepowtarzalną godność każdej osoby, zarówno własną, jak i innych.

KWIECIEŃ
Aby sztuka była darem, który uczłowiecza. Módlmy się, aby sztuka była postrzegana jako prawdziwy dar, który nas uczłowiecza, podnosi ducha i pomaga kontemplować piękno Boga w stworzeniu.

MAJ
O możliwości zatrudnienia dla wszystkich. Módlmy się, aby rozwój technologiczny sprzyjał tworzeniu godziwych miejsc pracy oraz aby współpraca międzypokoleniowa prowadziła ku przyszłości, w której każdy może oddać swoje talenty na służbę dobru wspólnemu.

CZERWIEC
O dobre korzystanie ze sztucznej inteligencji. Módlmy się, aby sztuczna inteligencja była zawsze rozwijana w służbie godności osoby ludzkiej oraz abyśmy potrafili mądrze z niej korzystać.

LIPIEC
Za dziadków i osoby starsze. Módlmy się, aby członkowie Kościoła zawsze doceniali skarb wiary i mądrości przekazywany przez dziadków i osoby starsze oraz by byli gotowi uczyć się z ich doświadczenia.

SIERPIEŃ
O powołania wśród ludzi młodych. Módlmy się, aby młodzi poszukujący własnego powołania rozpoznawali w Jezusie Chrystusie towarzysza drogi, przed którym mogą otworzyć swoje serca.

WRZESIEŃ
O integralne nawrócenie ekologiczne. Módlmy się, abyśmy uczyli się żyć w nowej relacji ze stworzeniem, chroniąc je w duchu sprawiedliwości, oraz abyśmy w kontemplowaniu stworzenia odnajdywali drogę ku życiu bardziej harmonijnemu i pełnemu wdzięczności.

PAŹDZIERNIK
Za wspólnoty chrześcijańskie. Módlmy się, aby każda parafia, wspólnota czy grupa chrześcijańska była ośrodkiem misyjnego dynamizmu, formującym nowych uczniów w służbie Ewangelii.

LISTOPAD
O integrację migrantów. Módlmy się, aby osoby przesiedlone i migranci – prowadzeni i umacniani przez Świętą Rodzinę na drodze doświadczenia wykorzenienia – znajdowali wspólnoty, które przyjmą ich z godnością, w duchu solidarności i prawdziwej integracji.

GRUDZIEŃ
O chrześcijańskie powołanie rodziny. Módlmy się, aby rodziny chrześcijańskie były żywymi świadkami Ewangelii w społeczeństwie oraz aby coraz pełniej uczyły się być ogniskami, w których pielęgnuje się wiarę, nadzieję i miłość.

Z nadzieją w przyszłość!

Na pożegnanie roku pragniemy wznieść wspólne gorące dziękczynienie za mijające 12 miesięcy – za dar życia, dar pokoju, za wyproszone łaski, a nade wszystko za bezcenny dar rodziny.

Serdecznie zapraszamy wszystkich Darczyńców, przyjaciół oraz diecezjan do Świątyni Opatrzności Bożej w drugi dzień świąt Bożego Narodzenia, w sobotę 26 grudnia, o godzinie 12.00 na uroczystą Mszę św. dziękczynną za dar rodziny.

– Chcemy wspólnie stanąć wokół ołtarza, by oddać Bogu nasze domy, relacje i codzienne trudy oraz prosić o dalszą opiekę dla każdego pokolenia – przybliża ideę uroczystości proboszcz wilanowskiej wspólnoty ks. Tadeusz Aleksandrowicz.

Szczególnie do uczestnictwa w tej Eucharystii zachęcamy małżonków, którzy w 2026 roku obchodzili swój ślubny jubileusz (5-, 10-, 25-, 50-lecie i kolejne rocznice). Podczas liturgii odbędzie się uroczysty obrzęd odnowienia przyrzeczeń małżeńskich. Wszystkie zgłoszone wcześniej pary otrzymają pamiątkowe dyplomy z pasterskim błogosławieństwem arcybiskupa metropolity warszawskiego.

Aby nasza wspólna modlitwa miała jeszcze bardziej osobisty i rodzinny charakter, gorąco prosimy o nadsyłanie zdjęć jubilatów. Fotografie zostaną zaprezentowane na telebimach w prezbiterium Świątyni podczas uroczystości.

– Zabierzcie ze sobą dzieci, wnuki, rodzeństwo i przyjaciół! Niech to świąteczne spotkanie stanie się żywą lekcją wiary, wdzięczności i pamięci. Pokażcie najmłodszym to wyjątkowe miejsce: Świątynię, którą od lat współtworzą, wznoszą modlitwą i ofiarą Darczyńcy z najdalszych zakątków całej Polski. Pokażcie im mury i przestrzeń sakralną, w których zamknięta jest historia zawierzenia naszej Ojczyzny, a wraz z nią tysiące osobistych intencji ich rodziców i dziadków. Spotkajmy się w Wilanowie, w domu, w którym nikt nie jest sam, by z wdzięcznym sercem zamknąć mijający rok i z nadzieją spojrzeć w przyszłość! – zaprasza ks. Aleksandrowicz.

ŚWIĄTECZNE DARY Z SERCA WILANOWA

BRANSOLETKA OPATRZNOŚCI

45zł + koszt wysyłki

Awers medalika kryje w sobie znak Bożej dłoni – *manus Dei* (prawica Pańska), czyli obietnicę nieustannie opieki Bożej Opatrzności. Wyjątkowy drogowskaz na drogach codzienności. Symbole cnót boskich na rewersie: krzyż (wiara), kotwica (nadzieja) oraz serce (miłość), będących filarami chrześcijańskiego życia.

Materiał medalika:
mosiądz platerowany 24-karatowym złotem.
Średnica medalika: 1,5 cm.
Długość bransoletki: 30 cm.

35zł + koszt wysyłki

DZIENNICZEK WDZIĘCZNOŚCI Z MODLITWAMI

Wejdź na drogę zaufania Bożej Opatrzności! Prowadzenie osobistego *Dzienniczka wdzięczności* pomaga w uważnym przeżywaniu każdego dnia oraz w regularnym dostrzeganiu łask otrzymywanych z rąk Boga i ludzi.

Format: 131 × 197 mm, 112 stron, szlachetne wykonanie edytorskie, srebrzone krawędzie, wstążka-zakładka.

80zł + koszt wysyłki

PUZZLE „WIELKI PORTRET PAPIEŻA JANA PAWŁA II” + GRA KARCIANA „PARY WIARY”

Podaruj swojej rodzinie bezcenny czas spędzony razem – bez ekranów smartfona i telewizora, za to z uśmiechem, dobrą zabawą i żywą katechezą! Gra karciana „Pary wiary” to błyskawiczna gra na spostrzegawczość. Zawiera 57 symboli chrześcijańskich i patriotycznych z objaśnieniami. Puzzle to układanka, przedstawiająca wizerunek papieża Polaka powstały ze 105 tysięcy zdjęć nadesłanych do Centrum Opatrzności Bożej przez wiernych.

ZAMÓW JUŻ DZIŚ! tel. +48 25 753 36 92 w godz. 9.00–17.00
www.sklep.centrumopatrznosci.pl

Dochód ze sprzedaży jest przeznaczony na dalszą budowę Świątyni Opatrzności Bożej.

Dziękuję
Magazyn Centrum Opatrzności Bożej

ul. Ks. Prymasa Augusta Hlonda 1, 02-972 Warszawa Wilanów
tel. +48 22 201 97 12, +48 22 531 71 69
www.centrumopatrznosci.pl, biuro@centrumopatrznosci.pl
nr rachunku bankowego:
47 1240 6218 1111 0010 1762 7073
EURO: PL 47 1240 6218 1111 0010 1762 7073
Swift code: PKOPPLPW

Redaktor naczelny: p.o. Anna Dunikowska
Redaktor prowadzący: Anna Dunikowska
Projekt graficzny: Dariusz Kamiński
Skład: Waldemar Kanar

Teksty: Zespół Centrum Opatrzności Bożej
Korekta: Agnieszka Czerepowicka, Zespół Centrum Opatrzności Bożej

Fotografie: Archiwum COB

Druk i wsparcie: prografix.pl